

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z odwołania A.G. i R.B, G.K. A. s.c.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Rzeszowie
o podstawę wymiaru składek,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 25 października 2023 r.,
zażalenia odwołującej się A.G. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z dnia 28 lutego 2023 r., sygn. akt III AUa 462/21 WSC u 8/23,

- 1. oddala zażalenie;**
- 2. odstępuje od obciążania odwołującej się zwrotem kosztów postępowania zażaleniowego pozwanego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2023 r. Sąd Apelacyjny w sprawie z wniosku A.G., R.B. i G.K. A. s.c. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Rzeszowie o podstawę wymiaru składek odrzucił skargę kasacyjną A.G. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 6 grudnia 2022 r., sygn. akt III AUa 462/21.

Sąd Apelacyjny wskazał, że wyrokiem z 6 grudnia 2022 r., sygn. akt III AUa 462/21 w wyniku apelacji organu rentowego Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zmienił w całości zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 7 kwietnia 2021 r. sygn. akt IV U 924/19 w ten sposób, że oddalił odwołania A.G. i R.B., G.K. A. s.c., zasądził od wnioskodawców A.G. i R.B., G.K. A. s.c. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Rzeszowie kwoty po 900 zł tytułem zwrotu kosztów

zastępstwa procesowego strony pozwanej za I instancję, oraz zasądził od wnioskodawczyni A.G. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Rzeszowie kwotę 675 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

W dniu 6 lutego 2023 r. pełnomocnik wnioskodawczyni A.G. wniósł od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie w czterech egzemplarzach, bez wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia skargę kasacyjną, nie dołączając także właściwego pełnomocnictwa. Wobec powyższego zostało wszczęte stosowne w tym przedmiocie postępowanie naprawcze (w trybie art. 398⁶ § 1 k. p. c. ze skutkiem określonym w art. 398⁶ § 2 k.p.c.). Sąd Apelacyjny wezwał pełnomocnika wnioskodawczyni do przedłożenia dwóch odpisów skargi kasacyjnej, określenia wartości przedmiotu zaskarżenia i pełnomocnictwa do złożenia skargi kasacyjnej i występowania przed Sądem Najwyższym, w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej. Na doręczone w dniu 13 lutego 2023 r. wezwanie do uzupełnienia tego braku formalnego skargi kasacyjnej w terminie tygodniowym, fachowy pełnomocnik skarżącej złożył 20 lutego 2023 r. dwa odpisy skargi kasacyjnej, określił wartość przedmiotu zaskarżenia, lecz nie przedłożył pełnomocnictwa do złożenia skargi kasacyjnej i występowania przed Sądem Najwyższym. W miejsce stosownego pełnomocnictwa do złożenia skargi kasacyjnej i występowania przed Sądem Najwyższym zostało dołączone nieczytelne ksero pisma o nieznannej i niemożliwej do zidentyfikowania treści. Dopiero w dniu 21 lutego 2023 r. ponownie złożył pismo procesowe, określił wartość przedmiotu zaskarżenia, oraz dołączył podpisane przez wnioskodawczynię A.G. pełnomocnictwo do złożenia skargi kasacyjnej i występowania przed Sądem Najwyższym. Uczynił to po terminie wyznaczonym, który upływał 20 lutego 2023 r. Tym samym brak ten nie został w terminie 7 dniowym usunięty, co ostatecznie skutkowało odrzuceniem skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pełnomocnik odwołującej się, zaskarżając postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie w całości. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, mających istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 398² § 1 k.p.c., poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że skarga podlegała odrzuceniu z uwagi na

brak uzupełnienia braków formalnych skargi podczas gdy wszelkie braki formalne skargi zostały uzupełnione w terminie.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości ewentualnie o „reasumpcję zarządzenia”. W uzasadnieniu przyznał, że wskazał, że skarga kasacyjna zawierała braki formalne, które zostały uzupełnione, lecz w wyznaczonym terminie. Skarżąca została wezwana do uzupełnienia braków formalnych skargi, zaś wezwanie to doręczono w dniu 13.02.2023r. Z dniem 20.02.2023r., a więc w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania skarżąca złożyła pismo przewodnie wraz z uzupełnieniem braków formalnych skargi kasacyjnej, w tym dniu przedłożone zostało pełnomocnictwo. Z uwagi na fakt, iż pełnomocnictwo okazało się nieczytelne skarżąca ponownie wraz z pismem przewodnim w dniu 21.02.2023r. złożyła kolejny odpis pełnomocnictwa tym razem czytelny. Z powyższego wynika więc, że braki formalne zostały przez skarżącą uzupełnione i nastąpiło to w ustawowym 7 dniowym terminie. Z tych względów odrzucenie skargi kasacyjnej jest całkowicie niezasadne i zaskarżone postanowienie nie może pozostać utrzymane w mocy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, że zażalenie odwołującej się z 20 marca 2023 r. podlega rozpoznaniu w składzie jednego sędziego, pomimo tego, że zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału III Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 7 września 2023 r. został wyznaczony do jego rozpoznania skład trzech sędziów. W dniu 28 września 2023 r. weszła bowiem w życie ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1860), która m.in. w istotny sposób zmodyfikowała skład sądu w postępowaniu zażaleniowym w sprawach cywilnych. Zgodnie z art. 397 § 1 k.p.c., który po myśli art. 394¹ § 3 k.p.c. znajduje zastosowanie również w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym, sąd rozpoznaje zażalenie na posiedzeniu niejawnym w składzie jednego sędziego. Równocześnie po myśli art. 32 ust. 1 wskazanej ustawy nowelizującej w postępowaniach wszczętych i

niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji art. 397 k.p.c. sąd rozpoznaje sprawę w składzie zgodnym z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą. Jeżeli na podstawie przepisów dotychczasowych do rozpoznania sprawy wyznaczono skład trzech sędziów, dalsze jej prowadzenie przejmuje sędzia wyznaczony jako sprawozdawca. Z uwagi na to, że zażalenie jest rozpoznawane po wejściu w życie ustawy nowelizującej, Sąd Najwyższy orzeka w składzie jednego sędziego w osobie dotychczasowego sprawozdawcy.

Odnosząc się do meritum, zażalenie jest bezzasadne, dlatego też podlegało oddaleniu. Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Przymus adwokacki statutowany w art. 87¹ § 1 k.p.c. obejmuje zatem postępowanie wszczęte skargą kasacyjną lub zażaleniem wnoszonym do Sądu Najwyższego. Na wyjątki od przymusu adwokacko-radcowskiego wskazuje art. 87¹ § 2 k.p.c., jednak nie mają one zastosowania w niniejszej sprawie.

Na uwagę zasługuje też fakt, że dopiero po wniesieniu skargi kasacyjnej przez pełnomocnika odwołującej się – z dniem 1 lipca 2023 r.- ustawodawca zmienił przepis art. 91 ust. 1 k.p.c. dotyczący zakresu pełnomocnictwa procesowego, wskazując, że pełnomocnictwo procesowe obejmuje z samego prawa umocowanie do wszystkich łączących się ze sprawą czynności procesowych, nie wyłączając powództwa wzajemnego, skargi kasacyjnej, skargi o wznowienie postępowania i postępowania wywołanego ich wniesieniem, jako jak też wniesieniem interwencji głównej przeciwko mocodawcy.

Biorąc powyższe względy pod uwagę, trafnie Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną, której braków formalnych nie uzupełniono w terminie stosownie do przepisu art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Kierując się przedstawionymi motywami oraz opierając się na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

(J.K.)

[ał]